

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/2006**z dnia 10 listopada 2015 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/819/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Alexandra RONDOSA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Rogu Afryki. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 31 października 2015 r.
- (2) Mandat SPUE należy przedłużyć na okres kolejnych 16 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywał mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Alexandra RONDOSA jako SPUE w Rogu Afryki zostaje przedłużony do dnia 28 lutego 2017 r. Rada może zdecydować o wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Na potrzeby mandatu SPUE Róg Afryki definiuje się jako region obejmujący Republikę Dżibuti, Państwo Erytreę, Federalną Demokratyczną Republikę Etiopii, Republikę Kenii, Federalną Republikę Somalii, Republikę Sudanu, Republikę Sudanu Południowego oraz Republikę Ugandy. W kwestiach o szerszym zasięgu regionalnym SPUE współpracuje w stosownych przypadkach z państwami i podmiotami regionalnymi spoza Rogu Afryki.

Artykuł 2**Cele polityki**

1. Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii wobec Rogu Afryki określonych w ramach strategicznych przyjętych w dniu 14 listopada 2011 r., regionalnym planie działania dla Rogu Afryki na lata 2015–2020 przyjętym w dniu 26 października 2015 r. i w odnośnych konkluzjach Rady, które to cele zakładają aktywny wkład w regionalne i międzynarodowe starania na rzecz zapewnienia pokojowego współistnienia i trwałego pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju wewnątrz państw regionu i w stosunkach między nimi. Celem SPUE jest ponadto przyczynianie się do poprawy jakości, intensywności, efektów i wyeksponowania wielopłaszczyznowego zaangażowania Unii w Rogu Afryki.

2. Do celów polityki, do których realizacji ma przyczyniać się SPUE, należą między innymi:

- a) ciągłe stabilizowanie sytuacji w Rogu Afryki z uwzględnieniem szerszej dynamiki regionalnej;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/819/WPZiB z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki (Dz.U. L 327 z 9.12.2011, s. 62).

- b) rozwiązywanie konfliktów, w szczególności w Somalii, Sudanie Południowym i Sudanie, oraz zapobieganie potencjalnym konfliktom między państwami regionu lub w tych państwach, a także wczesne ostrzeżenie przed nimi;
- c) wspieranie współpracy regionalnej w zakresie polityki, bezpieczeństwa i gospodarki.
- d) lepsze zarządzanie mieszanymi przepływami migracyjnymi z Rogu Afryki i na tym obszarze, uwzględniające również przyczyny takich przepływów.

Artykuł 3

Mandat

1. Aby umożliwić osiągnięcie celów polityki Unii wobec Rogu Afryki, mandat SPUE obejmuje:
  - a) współpracę, w oparciu o ramy strategiczne oraz regionalny plan działania, ze wszystkimi właściwymi podmiotami w regionie, rządami, władzami regionalnymi, organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, społeczeństwem obywatelskim oraz diasporami, służącą czynieniu postępów w realizacji celów Unii i przyczyniającą się do lepszego zrozumienia roli Unii w tym regionie;
  - b) współpracę z ważnymi podmiotami poza regionem mającymi wpływ w Rogu Afryki służącą rozwiązywaniu kwestii związanych z szerszą stabilnością regionalną, w tym w odniesieniu do Morza Czerwonego i zachodniej części Oceanu Indyjskiego. Kontakty te obejmują dwustronną współpracę ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, krajami Zatoki Perskiej, Egiptem, Turcją oraz Chinami, kontakty na poziomie regionalnym z Radą Współpracy Państw Zatoki oraz współdziałanie z innymi odpowiednimi podmiotami w miarę ich pojawiania się;
  - c) reprezentowanie Unii, w stosownych przypadkach, na właściwych forach międzynarodowych i czuwanie nad tym, by udzielane przez Unię wsparcie w dziedzinie zarządzania kryzysowego oraz rozwiązywania konfliktów i zapobiegania im było odpowiednio wyeksponowane;
  - d) zachęcanie do skutecznej współpracy w zakresie polityki i bezpieczeństwa oraz do integracji gospodarczej, na szczeblu regionalnym, oraz wspieranie takiej współpracy i integracji, poprzez partnerstwo Unii z Unią Afrykańską (UA) i organizacjami regionalnymi, w szczególności Międzyrządowym Organem ds. Rozwoju (IGAD);
  - e) śledzenie wydarzeń politycznych w regionie i wnoszenie wkładu w formułowanie polityki Unii wobec regionu, w tym w odniesieniu do Somalii, Sudanu, Sudanu Południowego i Erytrei, sporu granicznego między Etiopią a Erytreą i realizacji porozumienia algierskiego, sporu granicznego między Dżibuti a Erytreą inicjatywy dorzecza Nilu, a także w odniesieniu do innych problemów w regionie mających wpływ na jego bezpieczeństwo, stabilność i dobrobyt;
  - f) badanie problemów transgranicznych, w szczególności dotyczących migracji oraz, podejmowanie – na wniosek – dialogów na temat migracji z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami oraz wnoszenie w bardziej ogólnym wymiarze wkładu w unijną politykę migracyjną oraz politykę dotyczącą uchodźców w odniesieniu do przedmiotowego regionu, zgodnie z priorytetami politycznymi Unii, w celu zwiększenia współpracy, w tym w zakresie powrotów i readmisji;
  - g) w odniesieniu do Somalii – w ścisłej koordynacji z szefem delegatury Unii w Somalii i właściwymi partnerami regionalnymi i międzynarodowymi, w tym Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ), specjalnym przedstawicielem ds. Somalii reprezentującym Sekretarza Generalnego ONZ, Unią Afrykańską i IGAD – kontynuowanie aktywnego wnoszenia wkładu w działania i inicjatywy prowadzące do dalszej stabilizacji i kolejnych rozwiązań na okres przejściowy w Somalii, w oparciu o porozumienie w sprawie Somalii z 2013 r. (*New Deal Compact*) oraz postępy w tworzeniu państwa federalnego, a także działania i inicjatywy służące zapewnieniu wiarygodnego i pluralistycznego procesu wyborczego w Somalii w roku 2016. Ponadto SPUE kontynuuje wspieranie rozwoju sektora bezpieczeństwa w Somalii, w tym za pośrednictwem unijnych misji w dziedzinie WPBiO w regionie;
  - h) w odniesieniu do Sudanu Południowego – w ścisłej współpracy z szefami delegatury Unii w Chartumie i delegatury Unii przy Unii Afrykańskiej w Addis Abebie – wnoszenie wkładu w spójność i skuteczność polityki Unii wobec Sudanu i wspieranie politycznych rozwiązań trwających konfliktów w Darfurze, w Kordofanie Południowym i w prowincji Nilu Błękitnego oraz pojednania narodowego w drodze całościowego procesu przemian politycznych. W tym względzie SPUE będzie wnosił wkład w spójne międzynarodowe podejście wraz z UA, a w szczególności z panelem wykonawczym wysokiego szczebla z ramienia UA ds. Sudanu i Sudanu Południowego (AUHIP), ONZ i innymi istotnymi podmiotami regionalnymi i międzynarodowymi, pamiętając również o potrzebie wspierania pokojowego współistnienia Sudanu i Sudanu Południowego, w szczególności przez realizację porozumień z Addis Abeby i rozwiązywanie nierozstrzygniętych kwestii w związku z kompleksowym porozumieniem pokojowym;

- i) w odniesieniu do Sudanu Południowego – opierając się na podpisanym niedawno porozumieniu w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym – dalszą współpracę na szczeblu regionalnym, zwłaszcza z IGAD, Unią Afrykańską, ONZ, krajami sąsiadującymi z Sudanem Południowym oraz innymi istotnymi partnerami międzynarodowymi, aby zapewnić realizację tego porozumienia. W tym zakresie SPUE ściśle współpracuje z szefem delegatury UE w Dżubie oraz szefem delegatury UE przy Unii Afrykańskiej w Addis Abebie;
  - j) dokładne obserwowanie innych wyzwań transgranicznych, przed którymi staje Róg Afryki, ze zwróceniem szczególnej uwagi na radykalizację postaw i terroryzm, lecz także z uwzględnieniem bezpieczeństwa morskiego i piractwa, przestępczości zorganizowanej, przemytu i handlu bronią, produktami dzikiej przyrody, narkotykami i innego przemytu, jak również wszelkich konsekwencji kryzysów humanitarnych dla polityki i bezpieczeństwa;
  - k) propagowanie dostępu pomocy humanitarnej w całym regionie;
  - l) wnoszenie wkładu we wdrażanie decyzji Rady 2011/168/WPZiB⁽¹⁾ oraz unijnej polityki w dziedzinie praw człowieka (we współpracy ze SPUE ds. Praw Człowieka) w tym wytycznych UE w dziedzinie praw człowieka – w szczególności wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, a także wytycznych UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet – oraz polityki Unii w odniesieniu do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1325 (2000), m.in. poprzez monitorowanie rozwoju sytuacji i opracowywanie sprawozdań na ten temat, a także formułowanie stosownych zaleceń.
2. W celu sprawowania mandatu SPUE między innymi:
- a) doradza i składa sprawozdania w sprawie określania stanowisk Unii na forach międzynarodowych, w stosownych przypadkach, aby w sposób proaktywny wspierać wszechstronne podejście wobec Rogu Afryki w ramach polityki Unii;
  - b) obserwuje wszelkie działania Unii.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania prowadzone przez SPUE w ramach jego mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE działa w ścisłej koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwymi działami, delegaturami Unii w regionie oraz z Komisją.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 28 lutego 2017 r. wynosi 3 500 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/168/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego, uchylająca wspólne stanowisko 2003/444/WPZiB (Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 56).

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i udostępnionych na jego potrzeby środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół musi dysponować wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych oraz dotyczących bezpieczeństwa związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie i regularnie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane, odpowiednio, przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być oddelegowani do SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo jednego z państw członkowskich.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.
4. Personel SPUE ulokowany jest w tym samym miejscu co właściwe działy ESDZ lub delegatury Unii, co ma przyczyniać się do spójności i zgodności ich działań.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE oraz personelu SPUE ustala się odpowiednio z państwami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii w regionie i państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Stosownie do polityki Unii dotyczącej bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne ze swoim mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza dostosowany do potrzeb plan bezpieczeństwa, oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar, za który jest on odpowiedzialny, i w jego obrębie oraz reagowanie na zdarzenia zagrażające bezpieczeństwu, a także przewidujący plan awaryjny i plan ewakuacji;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest on odpowiedzialny;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar, za który jest on odpowiedzialny, lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla tego obszaru;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu – dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń oraz dotyczące innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

1. SPUE regularnie składa WP oraz KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprawdane poprzez sieć COREU. SPUE może przedstawiać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w informowaniu Parlamentu Europejskiego.
2. SPUE składa sprawozdania dotyczące najlepszego sposobu realizacji inicjatyw Unii – takich jak jej wkład w reformy – z uwzględnieniem politycznych aspektów odnośnych unijnych projektów rozwojowych, w koordynacji z delegaturami Unii w regionie.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działań Unii i pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami delegatur Unii i Komisji. SPUE regularnie przekazuje informacje działającym w regionie misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.
2. Utrzymywany jest ścisły kontakt w terenie z szefami delegatur Unii i szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE, w ścisłej koordynacji z właściwymi delegaturami Unii, udziela dowódcy sił EU NAVFOR Atalanta, dowódcy UE misji EUTM Somalia oraz szefowi misji EUCAP Nestor wskazówek dotyczących sytuacji politycznej na miejscu. SPUE, dowódcy operacji UE oraz cywilny dowódca operacji konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb.
3. SPUE ściśle współpracuje z władzami zaangażowanych państw, z ONZ, UA, IGAD, innymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, a także ze społeczeństwem obywatelskim w regionie.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Przed końcem czerwca 2016 r. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a przed końcem listopada 2016 r. – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 listopada 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2015 r.

W imieniu Rady
P. GRAMEGNA
Przewodniczący
